

POSTANOWIENIE

Dnia 31 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z wniosku B.C.
przy uczestnictwie S.C., E.C., K.Z., J.C.Z. i K.C.
o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po Z.C.,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 31 maja 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w T.
z dnia 15 czerwca 2016 r., sygn. akt VIII Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2) przyznaje adwokatowi M.P. kwotę 240,- (dwieście czterdzieści) złotych powiększoną o podatek VAT, od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w T. z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawcy w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 czerwca 2016 r. Sąd Okręgowy w T. oddalił apelację wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego w T. z dnia 24 lipca 2015 r., którym oddalony został wniosek B.C. o zmianę postanowienia stwierdzającego nabycie spadku po Z.C., wydanego przez Sąd Rejonowy w T., sygn. akt XI Ns (...). Wnioskodawca domagał się przez złożenie wniosku o

wznowienie postępowania spadkowego po bracie, zmiany powołanego postanowienia przez stwierdzenie, że spadek nabyli: wnioskodawca w 4/6 części oraz S. i M.C. po 1/6 części. Wniosek został oddalony na podstawie art. 679 § 1 k.p.c., gdyż Sąd pierwszej instancji ustalił, że wnioskodawca nie podał w toku tego postępowania żadnej okoliczności, której nie mógłby powołać w toku postępowania spadkowego w sprawie XI Ns (...), a nie mogło prowadzić do zmiany postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku zgodne oświadczenie uczestników postępowania. Stanowisko to zostało podtrzymane przez Sąd drugiej instancji rozpoznający apelację wnioskodawcy z położeniem akcentu na treść art. 679 § 1 zdanie drugie k.p.c., według którego ten, kto był, jak wnioskodawca, uczestnikiem postępowania o stwierdzenie nabycia spadku może żądać zmiany postanowienia stwierdzającego nabycie spadku tylko wówczas, gdy żądanie opiera na podstawie, której nie mógł powołać w tym postępowaniu.

W skardze kasacyjnej, ustanowiony z urzędu pełnomocnik wnioskodawcy zarzucił zaskarżonemu postanowieniu naruszenie art. 379 pkt 5 k.p.c. przez niedopatrzenie się przez Sąd pozbawienia wnioskodawcy obrony swych praw oraz art. 328 § 2 k.p.c. przez nieodniesienie się Sądu w uzasadnieniu do zarzutów osobistej apelacji wnioskodawcy. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz orzeczenie o kosztach postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na brak spełnienia przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Skarżący wskazał we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jej oczywistą zasadność. Wprawdzie na poparcie tego wniosku przywołał stosowne orzecznictwo Sądu Najwyższego, ale miałoby ono znaczenie tylko wtedy, gdyby dowiedzione zostało oczywiste uzasadnienie skargi poprzez wskazanie uchybień procesowych na tyle istotnych, że zaskarżone orzeczenie nie powinno zostać utrzymane. Tymczasem, wbrew twierdzeniom pełnomocnika wnioskodawcy, w uzasadnieniu postanowienia Sądu drugiej instancji jest w przekonujący sposób wyjaśnione zastosowanie w sprawie art. 679 § 1 k.p.c. Odnosi się to także do zarzutu nadużycia zaufania wnioskodawcy wobec jego brata, który był

pełnomocnikiem do odbioru korespondencji wnioskodawcy a nie zastępował go jako uczestnika postępowania. Nie zmienia to uczestnictwa wnioskodawcy w tym postępowaniu i możliwości przedłożenia Sądowi kwestii znanej mu ostatecznej woli rodziców odnośnie do spadkobrania majątku po ich śmierci. Nie wiąże się to ani z potrzebą zastosowania w sprawie art. 679 pkt 5 k.p.c., ani z naruszeniem przez Sąd drugiej instancji art. 328 § 2 k.p.c.

Powołując się na spełnienie w sprawie przesłanki oczywistej zasadności skargi pełnomocnik wnioskodawcy wskazuje w zasadniczej części na ogólną niesłuszność zaskarżonego orzeczenia i nieprawidłową ocenę prawną okoliczności faktycznych ustalonych w sprawie. Przy podniesionych zarzutach procesowych wobec ustaleń faktycznych w sprawie, które wiążą Sąd Najwyższy nie występują na tyle istotne naruszenia prawa procesowego, nawet gdyby przyjąć argumenty skarżącego, aby można uznać oczywistą zasadność skargi na tle ugruntowanych poglądów orzecznictwa, dotyczącego przesłanek z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

W tym stanie rzeczy należało na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzec jak w postanowieniu, rozstrzygając o kosztach postępowania na podstawie § 12 pkt 2 w związku z § 16 ust. 4 pkt 1 i § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2015 r. poz. 1801).